

VIII.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 52. Sklepna proslava zlatomašniškega jubileja svetega Očeta Pija XI. — 53. Ordinacija in ordinandi v letu 1930. — 54. Instructio de quibusdam vitandis in conficiendo Sacrificio Missae et in Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando. — 55. Zadoštitev presv. Srcu Jezusovemu s spravno molitvijo. — 56. Posvetitev Kristusu Kralju. — 57. S. Margaritae Mariae Alacoque Virg. Officium noviss. et Missa. — 58. XXX. mednarodni evharistični kongres v Afriki, 1930. — 59. Obračun Družbe vednega češčenja za l. 1929. — 60. Slovstvo. — 61. Osebna naznanila.

52.

Sklepna proslava zlatomašniškega jubileja svetega Očeta Pija XI.

Velečastiti gospodje dušni pastirji se opozarjajo na odredbe za proslavo zlatomašniškega jubileja svetega Očeta Pija XI. v škofijskem Oglasniku 1929, I, str. 8. Da se bodo jubilejne svečanosti dostojno zaključile, odrejam naslednje:

1. V cerkvenih govorih med adventom, zlasti na obletnico papeževe nove maše, to je IV. adventno nedeljo, dne 22. decembra t. l., naj se obravnava pomen papeštva sploh, posebej še svetega Očeta Pija XI. Primerne snovi nudi pastirski list jugoslovanskih škofov z dne 12. oktobra 1928 (Oglasnik 1929, I, str. 1 nsl.).

2. Cerkvene pobožnosti in prosvetne prireditve v zadnjih tednih t. l. naj se vršijo pod vidikom papeškega jubileja.

3. V nedeljo, dne 22. decembra, naj se kot glavna služba božja opravi slovesna votivna sveta maša, kakor na dan Stolice sv. Petra, dne 18. januarja (Gloria, Unica oratio pro Papa »Deus, omnium fidelium«, Credo, Praefatio de Apostolis) k sklepu »Te Deum laudamus«.

4. K tej slovesnosti naj se povabijo zastopniki oblastev, kjer in kakor je običajno, šole, bratovščine in katoliške organizacije. Slednje naj pridejo, če mogoče, skupno in z društvenimi banderi.

5. Verniki naj se nujno opominjajo in vabijo, da se udeležijo v polnem številu slavnostne službe božje, pa da darujejo Bogu molitve, dobra dela, zlasti sveta obhajila za blagor svete Cerkve in njenega vidnega poglavarja, rimskega papeža.

Molimo za našega papeža Pija XI. Ohrani ga, o Gospod, oživljalj in osrečuj ga na zemlji in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov!

Maribor, 27. novembra 1929.

† Andrej, l. r.
škof.

Ordinacija in ordinandi v letu 1930.

Višji redovi, kot jih našteva kan. 949, se bodo delili v nastopnem letu 1930 v mariborski stolni in mestni župnijski cerkvi z ozirom na kan. 978, § 2, ki določa: »ut subdiaconus et diaconus tres saltem menses in suo quisque ordine fuerint versati . . .« v sledečem sporedu: prvi višji red ali subdiakonats dne 6. januarja, na praznik Razglašanja Gospodovega; drugi višji red ali diakonat dne 5. aprila, na soboto pred Tiho (5. postno) nedeljo; tretji višji red ali presbiterat, dne 6. julija, na četrto pobinkoštno nedeljo. (Kan. 1006, §§ 2. in 3.).

Višje redove bodo prejeli naslednji gg. četrtoletniki, gojenci kn.-šk. lavantinskega Duhovniškega Semenišča, ki so zadostili predpisom kánonov 974 do 976:

Juranovič Alojzij od Sv. Križa pri Ljutomeru; Korbán Fran iz Loke pri Zidanem mostu; Lampret Jožef iz Šoštanja; Modrinjak Fran iz Središča; Pušnjak Rupert od Sv. Lovrenca na Pohorju; Schöndorfer Jožef iz Staregatrga; Šmon Fran od Sv. Jurija ob Taboru; Vojkovič Jožef iz Turnišča.

Mnogočastiti gg. dušni pastirji naj razglasijo v zmislu kan. 998 ordinacije in ordinande na kvaterno nedeljo v adventu, dne 22. decembra 1929, s prižnic vernemu ljudstvu s povabilom, naj se opravljajo molitve za goreče duhovnike, naj pa tudi nihče, ki ima upravičen ugovor zoper posvetitev navedenih kandidatov duhovništva, tega ne prikriva. (Lavant. škofije Uradni list 1919, 23, str. 34 nasl.).

Po naročilu lavant. sinode 1911, str. 812, naj opravijo dušni pastirji na letošnjo kvaterno nedeljo v adventu, ko po končani pridigi¹ razglasijo ordinande, javne molitve z vernim ljudstvom za goreče dušne pastirje (Molitev za duhovnike ter trikrat Oče naš, Češčenamarija in Čast bodi Očetu. Sinoda 1903, str. 910, 911). Na dan podelitve višjih redov naj pridodajo posamezni duhovniki ad Missam k predpisanim oracijam še »or. pro omni gradu Ecclesiae«, 3. inter or. diversas. Verniki naj se vsakokrat v nedeljo pred podelitvijo višjih redov povabijo, da opravljajo pobožne molitve za ordinande in duh. poklice.

Instructio

de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo Sacrificio Missae et in Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando.²

V veliki skrbi, da naj se daje božjemu Zveličarju v Najsvetejšem Zakramentu v vsej katoliški Cerkvi dolžno češčenje, je izdala Sveta zakramentalna Kongregacija posebna navodila glede daritve svete maše, glede svetega obhajila in glede shranjevanja presvetega Rešnjega Telesa. Gospodje duhovniki naj se vestno in natančno držijo teh navodil; glasijo se takole.

Sacra Congregatio in plenariis Comitibus die 23 Martii 1929 habitis, omnibus mature perpensis et discussis, Rm̄is Ordinariis haec praescribenda esse censuit:

¹ Ako je, kjerkoli izostala pridiga o duhovniških poklicih na kvat. nedeljo v septembru (Glasnik 1928, VII., 59. Sklepni zapisnik.), naj se nadomesti na kvat. nedeljo v adventu ali ob nedeljah pred ordinacijami. Letos, dne 22. decembra, bi se dala ta snov dobro vplesti v pridigo o pomenu papeštva in svetega Očeta Pija XI.

² Acta Apost. Sedis, Ann. XXI. 4. Nov. 1929. Num. 14. pag. 631—639.

1. Ordinarii, attentis animadversionibus, praeceptis, et decisionibus huc spectantibus, ea quamprimum statuunt, sedulissime servanda a Rectoribus ecclesiarum, et sub horum ductu ab aliis altari inservientibus, ut omne nullitatis periculum a Sacrificio altaris amoveatur, et omnis irreverentiae occasio arceatur.

2. Curent proinde ne in singulis dioecesibus vel civitatibus aut oppidis, pro natura locorum, idoneae desint personae, omnique suspicione maiores, praesertim religiosi utriusque sexus sodales, a quibus ecclesiarum rectores utramque Sacrificii et Eucharistici Sacramenti materiam, nisi apud se habeant, comparare possint, tuta conscientia adhibendam.

3. Item circa ea quae hostiarum confectionem spectant, iidem rectores ad vigilare debent, ne in istis fragmenta facile haerentia maneant, efficiantque ut, antequam Missa litetur, caute ac sedulo ea amoveantur, et saltem cribro leviter excutiantur, si ingens hostiarum numerus parandus erit.

4. Pervigilem adhibeant ipsi curam ut hostiae nonnisi recenter confectae consecrentur, et sacrae particulae, in pyxide adservatae, frequenter renoveantur (Can. I. C. 1272, et Rit. Rom., Tit. IV, cap. I, n. 7); ad quem finem studeant ut tabernacula, ubi sacra collocatur Eucharistia, quantum fieri poterit, ab humido vel a nimio rigido aere sint defensa: humore siquidem exstante, facile hostiae marcescunt, algore autem friabiles fiunt.

5. In diribenda fidelibus sacra Communione, praeter, ante communicantes extensum, linteum albi coloris, iuxta rubricas Missalis, Ritualis, et Caeremonialis Episcoporum, patina erit adhibenda, argento aut metallo inaurato confecta, nullimode tamen artificiosa arte intus exsculpta, quae ab ipsis fidelibus subter eorum mentum erit apponenda, excepto casu, quo sacra Eucharistia ab Episcopo ministratur, vel a Praelato Pontificalibus utente, vel in Missa solemniori, adstante sacerdote vel diacono, qui patenam subter communicantium mentum teneat.

6. Monendi sedulo erunt fideles ne, dum suo apponunt mento patinam, et Sacerdoti dein tradunt, aut alteri fidei eam porrigunt, ita eandem flectant aut invertant, ut, si quae adsunt, fragmenta decidant et disperdantur.

7. Fragmenta autem quae in patina post sacram fidelium Communionem exstabunt, quoties haec intra Missam fuerit diribita, in calicem sedulissime, digiti ope, iniiciantur; in pyxidem vero, si extra Missam sacra Synaxis a fidelibus recipiatur.

Mens autem Sacrae Congregationis non est eas reprobare patinas, cuiusmodi demum sint formae, quae modo adhibentur quibusdam in Ecclesiis, dummodo ex metallo sint confectae, et intus non sculptae, quaeque sint aptae sacris fragmentis colligendis.

8. Ordinarii denique satagant ut ecclesiarum rectores diligentissime munda servent altaria, una cum sacris suppellectilibus, illa praesertim quae sacris Speciebus excipiendis inserviunt, et sciant super observantia praefatarum praescriptionum graviter onerari eorum conscientiam.

9. Quod asservandas sacras particulas, infirmis ministrandas postremo hebdomadae sanctae triduo, Ordinarii locorum perspectam habeant Rubricarum et Decretorum Sacrae Congregationis Rituum intentionem; scientes easdem asservari non ad publicam venerationem, imo hanc prohiberi; tamen magnopere satagendum esse, ut Eucharistiae Sacramento, habita in primis ratione loci, non desit obsequium congruentis honoris et decoris.

Emi Patres praeterea mandarunt ut locorum Ordinarii, intra annum a repta hac Instructione, S. H. Congregationem certiore reddant de his quae discernere censuerunt, in executionem praescriptionum heic contentarum, et ad abusus forte inlitos convellendos.

In Audientia diei 25 Martii 1929 Ssmus D. N. Pius P^b. XI, audita relatione infrascripti Secretarii H. S. Congregationis, eamdem Instructionem approbavit atque edi iussit, mandans ut mittatur ad omnem locorum Ordinarios et Praelatos regulares, ad hoc, ut sacerdotibus et religiosis sodalibus respective eam ipsi communicent.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Sacramentorum disciplina, die XXVI eiusdem mensis, anni MDCCCXXXIX.

✠ M. Card. Lega, Praefectus.

L. ✠ S.

D. Jorio, Secretarius.

K tem navodilom pristavlja zgoraj podpisani tajnik Svete zakramentalne Kongregacije, D. Jorio, tudi od svetega Očeta potrjene pripombe »Adnotationes«, v katerih našteva, kaj vse so storili poslednji papeži, Leon XIII., Pij X., Benedikt XV. in Pij XI. v proslavo in počeščenje presvetega Rešnjega Telesa, ter nadaljuje:²

1. Dum itaque maxime laetandum quod ex huiusmodi excitato studio erga Ssmam Eucharistiam uberes capiantur fructus, prudentia suadet ut pericula irreverentiae erga tantum Sacramentum arceantur. Ad hunc finem haec sacra Congregatio de Sacramentis, cui munus commissum est Sacramentorum tuendi disciplinam, illorum memor quae sive iuris canonici Codex, sive Concilia, sive Tridentina praecipue Synodus in recipiendo tanto Sacramento praecipunt, hanc edi Instructionem curavit. Quanta siquidem reverentia idem Sacramentum tractari et suscipi debeat, Catechismus romanus ex decreto sacrosancti Concilii Tridentini editus his praeclaris enuntiat verbis: »Quemadmodum ex omnibus sacris mysteriis, quae nobis tanquam gratiae certissima instrumenta Dominus Salvator Noster commendavit, nullum est, quod cum sanctissimo Eucharistiae Sacramento comparari queat: ita etiam nulla gravior alicuius sceleris animadversio a Deo metuenda est, quam si res, omnis sanctitatis plena, vel potius quae ipsum sanctitatis auctorem et fontem continet, neque sancte, neque religiose a fidelibus tractetur« (De Eucharistia e Sacramento, caput IV).

2. Ad sancte itaque tractandum, religioseque suscipiendum divinum sacramentum, eadem sacra Congregatio iure optimo normas hac Instructione praebere studuit, rescipientes tum altare, in quo sanctum Sacrificium perficitur, tum mensam, in qua Eucharistia sumitur, tum tabernaculum, ubi sacra custoditur hostia, tum materiam, qua idem conficitur, panem scilicet et vinum, quorum primus triticeus esse debet, alterum e genimine vitis eductum. Horum itaque confectio ad quodvis invaliditatis et irreverentiae periculum avertendum sedulo curanda, quemadmodum ipsa mantilia, quibus altare tegitur, et alia, quae inibi adhibentur, integra mundaque sint oportet.

3. Eadem ratione sacra Congregatio altaris administros urgere non desinit, ut in sanctissima Eucharistia fidelibus diribenda periculum dispergendi fragmenta amoveant, ideoque praecipit, ut in ea ministranda patina adhibeatur. Itemque caveant ut triduo mortis D. N. I. C. tempore, decenti custodiae Ssmae Eucharistiae consulatur, eam scilicet sancte religioseque servando.

4. Prudenti vero parochorum industriae relinquitur, ut in Ecclesiis magnarum praesertim urbium, altare ubi tabernaculum collocatum est, Sanctissimum excipiens Sacramentum, prae coeteris indubio et conspicuo signo facile a fidelibus dignoscatur, irreverentiam etiam vitandi causa, ipsosque ad hunc finem hortentur, ut Ecclesias ingressuri, potiosem, uti par est, cultum Eidem praebeant.

² Op. cit. pag. 641 in 642.

5. Rogantur denique iterum iterumque Rmi Ordinarii tum locorum tum personarum, sacerdotesque utriusque Cleri, ut diligentissime efficiant, ne aliquid ex iis quae in hac Instructione statuta sunt, ad sancte religioseque Sacramentum tractandum, in irritum cedat, cum detrimento Eiusdem, cui caetera referuntur sacramenta, et prout Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI suprema Sua auctoritate, ut haec omnia serventur, sanxit.

55.

Zadostitev presv. Srcu Jezusovemu s pravno molitvijo.

Sveti oče Pij XI. je v okrožnici *Miserentissimus Redemptor* z dne 8. maja 1928 vse katoličane opozoril na neštete žalitve in krivice, ki se godijo božjemu Srcu Jezusovemu širom sveta. Obenem je pozval vse, duhovnike in lajike, naj pogostokrat obiskujejo in pobožno molijo ter tako tolažijo v Najsvetejšem zakramentu bivajočega Odrešenika človeškega rodu. Potrdil je tudi posebno pravno molitev ter naročil, naj se ista v svrhu zadostitve presvetemu Srcu Jezusovemu odslej moli ob njegovem, istočasno v najvišji red pomaknjem prazniku, in sicer, da se dobi popoln odpustek pod navadnimi pogoji, pred izpostavljenim Najsvetejšim in v zvezi z litanijami presv. Srca Jezusovega.

*Christifideles, qui eidem recitationi cum Litanii Sacratissimi Cordis coram Ssmo Sacramento sollemniter exposito, in qualibet ecclesia aut oratorio, etiam (pro legitime utentibus) semipublico, adstiterint, Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum vel plenariam, si praeterea confessionem peregerint et S. Communionem rite susceperint, lucrari valent; suppressis similibus Indulgentiis, quae pro Actu sollemnis Dedicacionis humani generis Ssmo Cordi Jesu ad libitum eliciendo, concessae fuerant. Iis vero, qui ubilibet et quandocumque Actum Reparacionis, vel privatim, recitaverint, Indulgentiam trecentorum dierum; plenariam autem semel in mense, si quotidie per integrum mensem praedictum Actum elicerint, ac insuper aliquam ecclesiam aut publicum oratorium visitaverint, confessionem peregerint et sacris Epulis refecti fuerint.*¹

Spravna molitev k presvetemu Srcu Jezusovemu.²

Presladki Jezus, čigar neizmerna ljubezen do ljudi se tako nehvaležno plačuje s pozabljivostjo, nebrižnostjo in preziranjem, glej, klečé pred tvojim oltarjem te hočemo mi posebno počastiti, da poravnamo brezbožno malomarnost in krivice, s katerimi tvoje ljubeče Srce povsod žalijo.

Toda v zavesti, da tudi mi sami nekdam nismo bili brez teh napak in zaradi tega ganjeni od silne žalosti, te prosimo najprej zase usmiljenja; pripravljani smo, z radovoljnim zadoščevanjem poravnati ne samo zla dela, ki smo jih sami storili, ampak tudi zla dela tistih, ki blodijo daleč od poti zveličanja in v svoji neveri zakrknjeni ne marajo hoditi za teboj, svojim Pastirjem in Vodnikom, ali pa so teptali krstne obljube in odvrgli sladki jarem tvojih zapovedi.

Za vse te objokovanja vredne pregrehe hočemo zadoščevati in sklenemo popraviti vsako posebej: nesramežljivost in nespodobnost v življenju in obleki; toliko zank, nedolžnim srcem v pohujšanje nastavljenih; skrunjenje Gospodovih dni; ostudne kletve proti tebi in tvojim svetnikom; sramotenje tvojega namestnika in duhovskega stanu; vnemarnost in strašne božje rope, s katerimi se

¹ Acta Ap. Sedis, Ann. XX. 1. Jun. 1928. Num. 6. pag. 207,

² l. cit. pag. 179.

oskrunja celo sam Zakrament božje ljubezni; in končno javne hudobije, s katerimi se narodi upirajo pravici in naukom Cerkve, ki si jo ti ustanovil.

O da bi mogli te pregrehe oprati z lastno krvjo!

V povračilo za žaljeno čast pa ti dajemo prav tisto zadoščenje, ki si ga nekdanj Očetu ti sam dal na križu in ki ga vsak dan obnavljaš na oltarjih, združeno z zadoščenjem deviške Matere, vseh svetnikov in pobožnih krščanskih vernikov.

Iz srca ti obljubimo:

da bomo svoje in drugih ljudi grehe in malomarnost nasproti toliki ljubezni, kar bo v naši moči, s pomočjo tvoje milosti poravnali: s trdno vero, nedolžnim življenjem in izpolnjevanjem evangelijskih zapovedi, posebno zapovedi ljubezni; da bomo tebi namenjene krivice po svojih močeh zabranili in kar največ ljudi zbrali, da bodo hodili za teboj.

Sprejmi, prosimo te, dobrotljivi Jezus, na priprošnjo blažene Device Marije, srednice sprave, to zadoščenje, in blagovoli nas v pokorščini do tebe in v tvoji službi ohraniti zveste do smrti: z onim velikim darom stanovitnosti, da pridemo slednjic vsi v domovino, kjer ti z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog na vekov veke. Amen.

56.

Posvetitev Kristusu Kralju.

Molitev,¹ ki se je doslej uporabljala kot spravna in posvetivna, ima odslej veljati le kot posvetivna za praznik Kristusa Kralja (zadnjo nedeljo v oktobru), odkar so sveti oče Pij XI. z okrožnico *Miserentissimus Redemptor* z dne 8. maja 1928 za praznik presv. Srca Jezusovega določili novo spravno molitev.

Da se dobi popoln odpustek, se mora ena kakor druga opraviti na isti način, namreč pred izpostavljenim Najsvetejšim in v zvezi z litanijami presvetega Srca Jezusovega.

57.

S. Margaritae Mariae Alacoque Virg.²

Officium noviss. et Missa.

S povišanim praznikom presvetega Srca Jezusovega v tesni zvezi je nekaterim škofijam že doslej dovoljeni cerkveni god sv. Marjete Marije Alakok, ki ga je kot nekak dodatek k onemu papež Pij XI. blagohotno razširil na ves katoliški svet. Obenem je sveti Oče za dan 17. oktobra določil nov oficij S. Margaritae Mar. Alac. Virg., ki ga bodo gospodje duhovniki za določeno ceno pravočasno prejeli, ako, najbolje potom dekanijskih uradov, semkaj naznanijo število zaželenih izvodov.

Tozadevni mašni formular *Sub umbra illius* je v oddelku *Pro aliquibus locis* (die 17. Oct.) ter se izpremeni le toliko, da se drugi del introita nadomesti z besedami: *Ps. 83, 1. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.*

Obenem se je v brevirju za dan 17. oktobra določeni god sv. Hedvige z oficijem in mašo stalno preložil na prejšnji dan (16. oktobra).

¹ Oglasnik lav. škofije 1925. štev. IX, odst. 51, str. 29.

² Acta Apost. Sedis, Ann. XXI. 1. Oct. 1929. Num. 13. pag. 601—606.

58.

XXX. mednarodni evharistični kongres v Afriki, 1930.

V spomin 1500 letnice smrti velikega škofa in cerkvenega učenika sv. Avguština, se bo vršil v Kartagini, v severni Afriki, v dnevih od 7. do 11. maja 1930 trideseti mednarodni evharistični kongres. Kdor se ga namerava udeležiti, naj se obrne na naslov: Société Civile du Congrès Eucharistique International de Carthage. Tunis, Avenue de Carthage, 17, Afrique. — Posredovati bi mogel tudi tukajšnji urad.

59.

Obračun Družbe vednega češčenja za leto 1929.

DVČ je razposlala v letu 1929 naročene in izdelane cerkvene paramente. Iz obdarovanih župnij doslej došla zahvalna pisma pričajo, kako potrebna je družba. Medtem vposlani prostovoljni prispevki krijejo s prejšnjimi vred stroške za paramente, katerih vrednost je bila cenjena na 100.000 Din. Obračun je naslednji:

Prejemki:

1. Vsota zbirk v letih 1912—1928	Din 24.586.10
2. Prispevki župnij v letu 1929 ¹	« 29.680.85
3. Zasebni darovi ²	« 395.05
4. Darovi povodom parlamentne razstave	« 489.—

Vsota prejemkov Din 55.151.—

Izdatki:

1. Tiskovine in pristojbine za poštno hranilnico	Din 262.90
2. Blago za mašne obleke, platno, sukanec, žida itd.	« 47.552.05
3. Delo (pri šolskih sestrah in zasebnikih)	« 6.084.—
4. Vzorčni zvezki	« 271.50

Vsota izdatkov Din 54.170.45

Ako se primerjajo prejemki	Din 55.151.—
z izdatki	« 54.170.45

ostane prebitek Din 980.55

Razentega ima družba še v zalogi dcvršenih paramentov in blaga v skupni vrednosti okroglo Din 7000.—.

Posebna zahvala veljaj p. n. župnijskim uradom, ki so vposlali znatne prispevke, pa niso naročili nobenih paramentov. V ostalem se vlč. gg. dušni pastirji opozarjajo na pripombe v škofijskem Oglasniku 1929, VII., odst. 48.

V Mariboru dne 3. decembra 1929.

Škofijsko vodstvo DVČ.

¹ Prispevki župnij do 1. decembra 1929 v dinarjih:

Stolna župnija v Mariboru 500, Selnica ob Dravi 3100, Sv. Duh na Ostrem vrhu 15, Sv. Martin na Paki 110, Sv. Jurij pod Taborom 145, Galicija 60, Polzela 130, Črna (Ptujška) gora 100, Sv. Lovrenc na Drav. polju 600, Fram 300, Ljubno 50, Solčava 48, Novaštitfa 109.10, Jarantina 342.50, Sv. Jakob v Slov. gor. 100, Sv. Ilj v Slov. gor. 1800, Loče 350, Zreče 1200, Skomarje 420, Stranice 300, Sv. Peter pod Sv. gorami 400, Loka pri Zid. mostu 500, Dol 232.50, Sv. Jedert nad Laškim 50, Sv. Miklavž nad Laškim 200, Sv. Rupert v Slov. gor. 220, Sv. Anton v Slov. gor. 76, Sv. Peter v Gor. Radgoni 650, Kapela pri Radencih 320, Sv. Križ pri Ljutomeru 242, Marenberg 2530, Remšnik 20, Muta 700, Sv. Ožbalt 200, Ptuj (mesto) 83, Hajdina 50, Sv. Urban pri Ptuju 730, Polenšak 125.50, Rogatec 100, Sv. Križ na Slatini 400, Sv. Ema 120, Sv. Peter na M. Selu 20, Kostrivnica 30, Sv. Florjan pod Bočem 20, Sv. Rok ob Sotli 215, Stoprce 30, Gornja Polskava 50, Tinje 50, Sv. Janž pri Dravogradu 100, Sv. Ilj pod Turjakom 20, Sv. Vid nad Valdekom 480, Dolič 158, Sv. Peter na Kronski gori 200, Sele 1000, Škale 230, Sv. Janž na Vinski gori 175.55, Šmarje pri Jelšah 225, Ponikva ob j. ž. 825, Zibika 2260, Sv. Štefan pri Zusmu 970, Žusem 1833.70, Velika Nedelja 400, Videm 50, Brežice 700, Rajhenburg 200, Pišcece 65, Bizeljsko 100, Dobova 50, Sromlje 100, Koprivnica 65, Zdole 500, Sv. Andraž v Halozah (Leskovec) 200, Sv. Vid pri Ptuju 130, Ojstrica pri Dravogradu 200, Bogojina 300.

² Upraviteljstvo oo. benediktincev Vetrinjski dvor 250, P. Bernard Polak 25, Peter Kovachič 20, Ivan Jerič 20, Antonija Moškon 30, Frančiška Murkovič 20, Marija Rosina 20, Apolonija Bobik 10, prebitek pri računu —.05.

Slovstvo.

1. Dr. Mihael Opeka, **Jagnje božje**. Dvanajst govorov o daritvi svete maše. V Ljubljani 1929. Strani 108. Cena 18 Din. — O sveti maši, središču katoliškega bogoslužja, se vobče premalo pridiguje. Pridigarju, ki hoče dvigniti obisk službe božje, in verniku, ki hoče najsvetejšo daritev dobro razumeti ter se je z duhovno koristjo udeleževati, bo nova knjiga kar najbolje služila.

2. **Spomenica** ob sedemdesetletnici lavatinskega učilišča v Mariboru. Izdal profesorski zbor. Maribor, 1929, Str. 175 s 33 slikami. Cena broš. izvodu 40, vezanemu 60 Din. »Knjiga je živa priča 70 letnega plodonosnega dela mariborskega bogoslovja med slovenskim ljudstvom«, »živa slika preteklega in sedanjega bogatega versko-kulturnega udejstvovanja lavatinske vladikovine.« (Slovenec, 1929, št. 234.) Bivši in sedanji gojenci mariborskega bogoslovnega semenišča bodo radi segli po knjigi, pa si bodo ob njej osvežili lju-bezen do domače škofije in spomne na najlepša leta svojega življenja.

Knjigi se prav topla priporočata.

3. **Taschenkalender** und kirchlich-statistisches Jahrbuch für den katholischen Klerus, 1930. Ta 52. letnik bo dobrodošel zlasti spovednikom, ker prinaša poučno in pregledno raz-pravo o fakultetah, ki jih ima spovednik na podlagi cerkvenega zakonika. Koledar vsebuje tu-di popoln seznam svetnikov po rimskem martirologiju pri vsakem dnevu in osebne podatke o škofijah tudi v Sloveniji, ter je zato dobro prabljiv.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil frančiškan o. Filip Benicij Perc v Mariboru za kn.-šk. duhovnega sve-tovalca (11. februarja 1929).

Promoviran je bil doktorjem modroslovja č. g. Anton Terstenjak v Inomostu (16. oktobra 1929).

Postavljeni so bili čč. gg.: Jožef Pretnar, kapelan v Dobovi, za provizorja na Raz-borju (1. novembra 1929); Alojzij Z dolšek, kapelan pri Sv. Juriju ob Taboru, za provizor-ja istotam (25. novembra 1929), in Štefan Varga, kapelan v Pétoči, za provizorja ravnotam (30. novembra 1929).

Nastavljena sta čč. gg. kapelana pri Sv. Magdaleni v Mariboru: Anton Cafuta kot I. in Jožef Žolnir kot II. (s 15. novembrom 1929).

Prestavljeni so bili čč. gg. kapelani: Janez Rančigaj od Sv. Lovrenca na Pohorju v Šmarje pri Jelšah in Franc Strmšek iz Šmarja pri Jelšah v Dobovo (1. novembra 1929); Adolf Adamič iz Bizeljskega v Črno, Jožef Meško iz Črensovce k Sv. Magdaleni v Ma-riboru (III.), Anton Rataj iz Črne v Gornjo Lendavo, Anton Somrek iz Vranskega na Bi-zeljsko in Miroslav Štruc iz Gornje Lendave v Črensovce (15. novembra 1929); Anton Ča-ter iz Kamnice pri Mariboru k Sv. Križu na Slatini (II.), Alojzij Drvodol od Sv. Križa na Slatini (II.) v Črensovce, Franc Rakun iz Marenberga na Hajdino, Janez Verbajnsak s Hajdine na Dol in Alojzij Žalar z Dola v Trbovlje (IV. — s 1. decembrom 1929).

Dopust zaradi bolezni je dobil č. g. Anton Radanovič, I. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru (s 15. novembrom 1929).

Začasno prazno ostane mesto kapelana pri Sv. Juriju ob juž. žel. (II.), in pri Sv. Lov-rencu na Pohorju (s 1. novembrom 1929), na Vranskem (s 15. novembrom 1929), pri Sv. Juriju ob Taboru (s 25. novembrom 1929), v Pétoči (s 30. novembrom 1929), v Kamnici pri Mariboru in v Marenbergu (s 1. decembrom 1929).

Umrlj so: Titl. gg. Jakob Tajek, voj. superior v pok., tč. v Pragi, dne 14. junija 1929, v 62. letu, zlatomašnik Gotthard Rott, kn.-šk. duh. svetovalec Ljubljanske škofije in vpok. župnik iz Zagorja ob Savi, tč. v Konjicah, dne 15. septembra 1929, v 78. letu, Jožef A t-teneder, vpok. župnik v Šoštanju, dne 2. novembra 1929, v 66. letu, in biseromašnik Franc Z dolšek, kn.-šk. duh. svetovalec in župnik pri Sv. Juriju ob Taboru, dne 22. nov. 1929, v 86. letu starosti; čč. gg. Miroslav Štruc, določeni kapelan za Črensovce, v Slovenjgradcu, dne 26. novembra 1929, v 30. letu, in Janez Nep. Bagary, župnik v Pétoči, dne 28. no-vembra 1929, v 68. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 5. decembra 1929.